

BY: W. Shadid, 30-11-2010

Interculturele communicatie kan grofweg worden gedefinieerd als het contact tussen personen van verschillende culturele achtergronden. Cultuur moet dan wel ruim worden opgevat. Het is een overdraagbaar systeem van normen, waarden, opvattingen en symbolen en kan verwijzen naar ethniciteit, geslacht of naar een ander systeem van groepsymbolen.

Cultuur is dynamisch

Cultuur wordt in de onderlinge communicatie door mensen gemaakt en is dus per definitie dynamisch. Dat bevestigt de stelling dat 'cultuur is communicatie en communicatie is cultuur'.

Het verschil tussen inter- en intraculturele communicatie is gradueel van aard.

Interculturaliteit is een continuüm en is afhankelijk van de grootte van het cultuurverschil met betrekking tot het gespreksonderwerp. Omdat culturele verscheidenheid kan variëren van maximaal tot minimaal kan de communicatie tussen mensen ook variëren van volledig inter- tot volledig intracultureel. Communicatie tussen personen uit eenzelfde land, maar die behoren tot verschillende sociaal economische groepen kan dus onder bepaalde omstandigheden ook interculturele momenten hebben. Dat is wanneer een van de communicatiepartners bij het verklaren van gedrag verwijst naar een kenmerk dat specifiek is voor zijn of haar groep, of voor die van de ander. Tijdens de ontmoeting kan een gesprek op sommige momenten en afhankelijk van het onderwerp inter- en op andere momenten intracultureel van aard zijn. Factoren die aan een (ogenschoonlijk) intra-culturele communicatie ten grondslag liggen zijn in principedezelfde als die welke een rol spelen bij communicatie tussen personen uit verschillende landen of etnische groepen.

Model van interculturele communicatie

In het dagelijkse spraakgebruik, en ook in sommige publicaties, wordt bij interculturele communicatie echter alleen rekening gehouden met het verschil in etnische culturen. Andere factoren die interculturele communicatie eveneens beïnvloeden worden dan verwaarloosd.

Vier factoren zijn hierbij van belang: (1) cultuur (2) communicatieve vaardigheden (3) wederzijdse beeldvorming en (4) de context van het contact.

Schematisch ziet het interculturelecommunicatiemodel er als volgt uit.

Bij interculturele miscommunicatie kunnen beeldvorming, in de zin van (vermeende) vooroordelen, discriminatie en de context belangrijkere oorzaken zijn dan het cultuur verschil dat tussen de communicatiepartners bestaat. Culturele verschillen kunnen namelijk veelal makkelijker worden uitgelegd en overwonnen dan (vermeende) vooroordelen en discriminatie.

[Tekst ook via youtube te beluisteren. Klik hier.](#)

